

Pojď - jsou vánoce.

Některé události v našem životě jsou nezapomenutelné, ba ještě více: vytvářejí náš život. Jeden kněz vypráví:

Bylo to 23. prosince, den před Štědrým dnem roku 1944. Jako 18letý mladík jsem se dostal do zajetí. Zuřila válka. Dostal jsem rozkaz pod pracovním komandem vyčistit bitevní pole a pohřbít padlé. Byla to smutná práce. Na bitevním poli jsem našel teplou deku, byl to pro mne dar velké ceny. Po skončení pracovní doby jsem s radostí vzal deku sebou. Mladý vojenský dozorce proti tomu nic nenamítal.

Při večerní kontrole velitel zajateckého tábora zlostně řval, označil mě za zloděje a vsadil mě přes vánoční svátky do samoty. Věznicí byl sklep, bylo tam zima a tma! Přešla noc a nastal den, 24. prosinec - Štědrý den. V mojí hlavě nekroužily žádné vánoční myšlenky. Sužoval mě pocit bezmocnosti. Nenávist se mě zmocňovala - tu jsem dříve neznal. Byl jsem úplně sám, s nikým jsem nemohl mluvit - to mě ubíjelo.

Uplynul Štědrý den, začala Svatá noc. Kamarádi, spoluzajatci, dole v podzemí začali slavit Vánoce. Já bych nejraději plakal.

Tu se najednou otevřely dveře, stanul v nich onen mladý vojenský dozorce a volal: "Pojď!" Já vězeň jsem se na něho nemohl ani podívat, nečekal jsem od něho nic dobrého. Tu nenáviděný dozorce opět ke mně promluvil. V jeho hlase zaznívalo přátelství: "Pojď přece, jsou vánoce". Nabídnul mi cigaretu. Ani nevím, proč jsem si ji vzal... Ale nějak jsem cítil, že přestával být mým nepřítelem. Vždyť vyzařovala z něho jakási dobrota. Nikdy ve svém životě jsem neprožil takové mohutné osvobození jako v tomto okamžiku. Nenávist se změnila v přátelství, zoufalství v naději v dobrého člověka. Když mě vedl k ostatním kamarádům, popřáli jsme si radostné vánoce. Tento mladý

nepřítel se pro mne zajatce najednou změnil ve vánočního anděla, který mi zvěstoval poselství Svaté noci.

Rozevřely se dveře: Pojď, jsou vánoce! Zážitek 18letého vojáka je obrazem toho, co se ve Svatou noc odehrálo na betlémské pastvině.

V tuto noc otevřel Bůh skrze svého Syna Ježíše Krista dveře. Přišel k nám, podobný nám ve všem, kromě hříchu. Naopak, naše hříchy vzal na sebe. Vyvádí nás z vězení. Volá: "Pojď - jsou vánoce!"

*Přeji vám všem radostné a láskou Boží
i vaší prozářené Vánoce*

Pán vás provázej svým požehnáním

po celý rok 1998

Druhý rok přípravy na velké jubileum roku 2000 prosíme s papežem:

Duchu svatý, Ty sladký hoste srdcí, odhal nám hluboký smysl Velkého jubilea,

dej nám schopnost, abychom jej slavili s vírou v naději, která nezklame v lásce, jež nečeká na odměnu.

Duchu pravdy, Ty zkoumáš Boží bezednost, paměti a proroctví církve, k tomu přiveď lidstvo, aby poznalo, že Ježíš z Nazareta je Pán slávy, Spasitel světa a naplnění dějin.

Přijď Duchu lásky a pokoje!

Duchu svatý, božské vanutí, jež hýbá vesmírem, přijď a obnov tvářnost země, u křesťanů vzbud touhu po plné jednotě, aby byli ve světě pronikavým znamením a nástrojem hlubokého spojení s Bohem a jednoty celého lidského pokolení.

Přijď Duchu lásky a pokoje!

Duchu společenství, duše a opora církve, dej, ať bohatství charismat a služeb přispívá k jednotě Kristova Těla, dej, ať laici. Bohu zasvěcení i posvěcení služebníci spolupracují na budování jediného království Boha.

Duchu útěchy, nevyčerpatelný zdroji radosti a pokoje, vzbud solidaritu s těmi, kteří jsou v nouzi, uděl nemocným nezbytnou posilu, vlej těžce zkoušeným naději a důvěru, oživ ve všech snahu o lepší budoucnost.

Přijď Duchu lásky a pokoje!

Duchu moudrosti, Ty se dotýkáš mysli a srdcí. Zaměř cesty vědy a techniky ke službě životu, spravedlnosti a míru. Učiň plodným dialog s těmi, kteří patří k jiným vyznáním, dej ať se různé kultury otevřou hodnotám evangelia.

Duchu života, skrze něhož se Slovo stalo tělem v lůně Panny, ženy ticha a naslouchání, učiň nás vnímavými pro vnuknutí Tvé lásky a ochotnými vždy přijímat znamení časů, která stavíš na cesty dějin.

Přijď Duchu lásky a pokoje! Amen.

Vánoční bohoslužby

24. prosince - středa - Štědý den - Půlnoční

Winterthur - 21 00 hod v kapli u kostela sv Ulricha, Seuzacherstr 1

Curych - 23 00 hod v kryptě kostela Božsk Srdce, Aemtlerstr 49

25. prosince - slavnost Narození Páně

Solothurn - 9 45 hod - Spitalkirche HI Geist

Bern - 15 00 hod - v kryptě kostela bratra Klause, Segantimistr 26

Rüti-Tann - 18 00 hod v kapli u kostela Nejsv Trojice, Kirchenrainstr 4

Pak vánoční posezení

26. prosince - 2. svátek vánoční

Aarau - 10 00 hod v sále pod kostelem sv Petra a Pavla naproti nádraží

27. prosince - Winterthur - 18 15 hod - oslavíme svátek Sv Rodiny

28. prosince - svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Luzern - 10 00 hod v kryptě kostela sv Karla

Curych - 19 00 hod

31. prosince - poslední den v roce sv. Silvestra

Curych - 16 00 hod děkovná bohoslužba

Winterthur - 18 15 hod. Novoroční mše sv

1. ledna 1998 - Nový rok - slavnost Matky Boží Panny Marie

Curych - 19 00 hod

2. ledna - 1 Pátek - Curych v 19 30 hod. V kapli kostela B Srdce

3. ledna - Winterthur - 18 15 hod - Pak posezení v Klubovně

4. ledna - slavnost sv. Tří Králů

Rüti-Tann - 9 15 hod

Curych - 19 00 hod

V roce 1997 překročili práh věčnosti

Scifert Ales - Curych.	Vondráček Ladislav - Curych (96)
Novák Lumír - Chur.	Grüner Milan - Dürnten
Kalná Helena - Bern.	Dr. Marek Bruno - Bern
Stránská Berta - Horv	Dr. Novák Otta - Curych
Novotná Zdenka - Solothurn.	Gutová Helena - Dielsdorf
Smetanová Milada - W'thur.	Zajícová Libuše - Ženeva
Folprechtová Marie - Volketswil.	Sýkora Miloslav - W'thur
Dr. Nykodým Emil - Curych.	Čajka Ivan - Glattfelden
Nešpor Vlastimil - Dübendorf.	Menšíková Marie- Curych
Řeháková Vlasta-W'thur.	Bach Jiří - Weggis
Dulík Zdeněk - Curych	
Valenta Jan Rudolf - Reinach	

Ať odpočívají v pokoji.

Přijali křest:

Němečková Veronika Sarah Judith - Hinwil,
Probst Dominik Jan- Wikon, Probst Matthias Rudolf-W'thur

1.sv. přijímání přijali:

Tlapák Matias, Tlapák Dominik - Bern

Biřmování:

Imholz Zuzana - W'thur, Komárková Marie - Bern

Na společnou cestu v manželství se vydali

Typlt Petr + Kučerová Eva
Merz Emil + Kubešová Zuzana
Počkaj Željko + Vlková Veronika
Mazáček Jan + Strašrybková Hana

Misie

Uvádlíme několik zpráv ze života Otce Meda, kterému naše misie pomáhá. Rozhovor je vzat z časopisu "Salesiánská rodina".

Otázka: *Jak jste se dostal do Indie?*

Letos na svátek sv. Václava 1997 je to 62 roků, co jsem překročil hranice naší republiky. Bylo to v roce 1935. Odjíždělo nás několik studentů. Oni jeli do Turína a já zůstal v Ivrei s několika Angličany. Než jsem odjel z vlasti, podal jsem si žádost o misie v Číně. Zde jsem se dověděl, že mně více potřebují v Indii.

Do Bombaje jsem přijel 19. Listopadu 1935. Hned mne poslali do Madrasu a pak do Tirupaturu, na svátek svatě Cecilie. Mým heslem bylo: "Chci jen to, co chce Pán!" Od té doby se stala Indie mou druhou vlastí. Zde dodnes pracuji, ale láska k mé první vlasti nikdy neochladla.

Jak jste v sobě objevil misionářské povolání?

Za misionáře jsem se považoval od malička. Moji nejmilejší četbou byly články o misionářích v Africe, Číně a vůbec v Asii. Vzpomínám si, že se mě maminka jednou tázala, měl jsem asi 10 let, čím chci být, odpověděl jsem jí: Nechci být takovým knězem jako jsou tady. Chci být misionářem mezi nevěřícími. Po tomto rozhovoru mě maminka přeřadila z měšťanky na gymnasium.

Jak pokračoval váš život v Indii?

V roce 1939 jsem šel do severní Indie do Shillongu na boshosloví. Měl jsem dobré profesory. V roce 1942 byli italští a němečtí spolubratři odvezeni do koncentračního tábora v severní Indii. Na svobodě nás zůstalo pár.

V roce 1943 nás bylo šest vysvěceno na kněze. Po své první mši svatě jsem se začal starat o hrstku indických aspirantů. Nebylo to snadné.

V roce 1946 jsem se stal ředitelem domu. Zde jsem působil devět roků. Časem jsme měli v domě přes dvě stě chlapců. Všichni byli velice chudí. Bylo po válce a obtížně se shánělo i to nejnnutnější k přežití.

V roce 1955 jsem byl jmenován ředitelem v Kotagiri. V roce 1958 mne povolali do Madrasu. Zde jsem pobyl tři měsíce. Téhož roku byl odvolán provinciál Don Pianazzi do Říma a vedením provincie pověřili mě podle starého přísloví: "Když nejsou koně, jsou i osli dobří." V této službě jsem byl šest roků. Pak jsem prosil představené, aby mě někdo vystřídal.

Byl jsem poslán do Shillongu za magistra noviců. Byl jsem jim šest roků. Pak jsem přešel do severovýchodní Indie a stal se ze mne opravdový misionář, který obchází vesnice, putuje přes hory a stará se o chudé vesničany a o jejich děti. Podařilo se mi založit středisko v Senapati.

O co jste během svého bohatého života nejvíce usiloval?

Nikdy jsem neusiloval o žádné tituly a hodnosti. Nikdy jsem nic pro sebe naléhavě nevyžadoval. Do roku 1970 patřil můj život formaci hochů a nových salesiánů.

Jak jsem si počínal? Snažil jsem se mít všechny rád a být ke všem dobrý, i když jsem nikoho nehladil. Usiloval jsem o hlubší zbožnost, o poctivou práci a o upřímnost.

Dopis P. Meda z listopadu 1997

Drazi přátelé,

už se blížíme k adventní době, a to znamená, že vánoce jsou blízko. Už teď bych vám chtěl přát dobrě, šťastně a svatě vánoce, které jsou přeplněné myšlenkami o boží lásce a štědrosti. Budu se jistě za vás modlit a naše děti a také starší si budou na vás vzpomínat. Vždyť jsme zakusili vaši dobrotu.

Zprávy o Manipurském státě nejsou dobré. Každodenní boje mezi různými skupinami a přepadávání a vraždy spáchané proti nevinným, zanechávají jenom nenávist a strach. Mimo obyčejné práce a starost o chudé děti na různých místech

dostal jsem jiný úkol. Představení chtěli, abych si vzal odpovědnost za dva internáty, jeden pro chlapce a druhý pro děvčata, ale nevím, jak to dopadne. Vždyť cena jednoho internátu je asi 15 000 Dol. Ale spoléhám se na štědrost dobrých lidí, kterých je moc na světě. Vždyť je to dílo tak důležité a bude sloužit mládeži z hor. Prosím Vás, řekněte to těm, kteří mají, aby pomohli těm, kteří nemají.

Díky všem už teď ať Bůh vždycky obohacuje svou milostí ty, kteří jsou štědrí. A modlete se, aby se království boží rozšířilo po světě: ve vlasti, kde musí zesílit a také v celém světě, kde se má ještě zakořenit.

Ještě jednou vás srdečně pozdravuji. Ať žije náš Spasitel.

V Jeho Srdci vás

Pro misii Otce Meda vkládáme složenku s prosbou o pomoc.

Jan Med SDB

Dvě zrcadla

Bruno Ferrero: Příběhy pro potěchu duše

Jednou si satan vymyslel hru, aby se pobavil. Vytvořil ďábelské zrcadlo, které mělo kouzelnou moc: Co bylo krásné a dobré, to se v něm zdálo ubohé a k ničemu, zatímco to, co bylo zlé a špatné, se zvětčilo a ukázalo se do nejmenších podrobností.

Satan se se svým strašným zrcadlem vydal na cestu do všech končin světa. A všichni, kdo se do zrcadla podívali, zachvěli se. Každá věc se v něm jevila znetvořená a všechno bylo ošklivé.

Zlomyslník se tím velmi bavil. Čím byly věci odpornější, tím víc se mu líbily. Jednoho dne ho pohled do zrcadla tak uchvátil, že se začal nezřízeně chechtat. Zrcadlo mu v tu chvíli vyklouzlo z rukou a roztránilo se na miliony kousků.

Mohutný víchř, který se rozpoutal, roznesl kousky zrcadla do celého světa.

Některé kousíčky byly menší než zrnka písku a spadly do očí mnoha lidem. Tito lidé začali vidět všechno zkresleně - všiml si jen toho, co bylo špatné, a všude viděli jen zlo.

Z dalších kousků byla vyrobena skla do brýlí. Lidé, kteří nosili takové brýle, už neuměli rozeznat, co je správné, ani neměli schopnost spravedlivě soudit. Nepotkali jste náhodou takové lidi?

Některé kousky byly použity do okenních skel. Ti, kteří se dívali s těmito skly, viděli jen nesympatické sousedy, kteří podle nich trávili čas vymýšlením špatností.

Když se Bůh dozvěděl, co se stalo, zesmutněl. Rozhodl se, že lidem pomůže.

Řekl: "Pošlu na svět svého Syna. On je můj obraz, moje zrcadlo. Bude ukazovat mou dobrotu, spravedlnost a lásku. Ukáže člověka takového, jakého jsem chtěl a zamýšlel stvořit".

Ježíš tedy přišel jako zrcadlo pro lidi. Kdo na něho pohlédl, spatřil dobrotu a krásu, naučil se zbavovat sobectví a lži, učil se žít spravedlivě a nikým nepohrdat. Nemocní nacházeli znovu odvahu k životu, zoufalí se posilovali novou nadějí. Ježíš těšil zarmoucené a pomáhal lidem přemoci strach ze smrti.

Mnoho lidí si zamilovalo Boží zrcadlo a následovalo Ježíše. Dokázal v nich rozžehnout touhu po dobru. Byli ale také jiní, které zlo přemohlo. Ti si přáli Boží zrcadlo rozbít. A tak byl Ježíš zavražděn. Ale vzápětí se zvedla víchřice: Duch svatý. Zvedl miliony kousků Božího zrcadla a rozvál je po celém světě.

Komu padl do oka malinký kousek tohoto zrcadla, začal vidět svět a lidi tak jako Ježíš. V očích se mu ukazovaly především věci dobré a krásné, spravedlnost a ušlechtilost, radost a naděje. Co bylo špatné a nespravedlivé, to mu připadalo, že je možné změnit a upravit.

Herr
Sinagl .Jan
St.Niklausengasse 7
6010 Kriens

A Z B
8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99, 8004 Zürich

Pravidelné **české bohosluzby**

Zürich: každou neděli v 19 hod. v krypté kostela Božského Srdce. Aemlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v 18.15 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann: každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern: každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v krypté u kostela Bratra Klause. Segantinistr.26

Aarau: každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá. po ní modlitba nižence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109, Zürich.

První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce. v 19.30 Aemlerstr. 49, Zürich

Z naší kroniky

Otec Miroslav Fiala - tiskový mluvčí čs biskupské konference přitáhl na krátké exercicie do Quartenu 17.-19 října 52 našich krajanů. Jeho meditace byly naplněny vítipem a jasným slovem. takže oslovil i mladé posluchače. Za všechno jsme mu moc vděční.

Vánoční besídka pro děti pod vedením paní Mirjam Němečkové zapojila nejen děti, ale i přítomné rodiče, též babičky a dědečky do aktivní tvůrčí činnosti.

Cílem bylo: svou aktivitou prožít vánoční tajemství narození Ježíše. On nakonec zazářil jako světlo v našem světě.

Děkují všem spolupracovníkům - je jich celá dlouhá řada - za jejich obětavou práci v naší misii. Rosle počel našich krajanů potřebujících péči a toužících po společenství v rodné řeči. Je to naše křesťanská povinnost pamatovat na ně, navštěvovat je.

Otec Kuchař Leo konečně vydal knihu: "Vždyť jsem to já" - 534 stran. Otec Kuchař, člen kongregace Eucharistiánu šíří účtu k Ježíši ve svatosiánku. Jsou to mediativní rozhovory s Pánem Ježíšem před Svatosiánkem. Přivezu z Brna alespoň několik výtisků.

MIHLAS MISIE

Dezember
1997

Jahrgang XXV Nr. 7

Katholische Mission für Tschechen, ☎ 01/241 50 25

P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich

Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich

Abo: 7 - sFr.

Jährlich: 7X

Od vánoc do Popelční středy

11. ledna - Svátkem křtu Páně končí vánoční doba

18. - 25.ledna týden modliteb za jednotu křesťanů

18. ledna pro **Luzern a okolí** je bohosluzba společná s misími farností v 10.15 hod

Byla dokončena oprava kostela sv.Karla, jsme zvaní na bohosluzbu v horním kostele. Pak apero ve farním sále. Těším se na hojnou účast.

22. ledna - **čtvrtek** - po bohosluzbě přednáška: Působení Ducha svatého. V aule italské misie. Zapojíme se s Duchem Svatým do roku přípravy na jubilejní rok 2000.

25. ledna - **nepřehlédněte** - mše sv. V Aarau! Výměna s Luzernem.

30. ledna - pátek - shromáždění mladé generace v Klubovně u P. Šimčíka - Brauerstr. 99. Začátek v 19.30 hod. Program věnujeme Duchu Svatému. On dává rozlet životu každému z nás.

31. ledna - památka sv. Jana Boska - u salesiánů slavnost. Věnujeme svěci mládeže bohosluzbu ve Winterthuru a závěrečnou besedu v Klubovně.

2. února: svátek. Uvedení Páně do chrámu
14. února se slaví v celé církvi svátek slovanských apoštolů sv. Cyrila a Metoděje.

25. února - Popelční středa - začíná doba postní - Příprava na velikonoce.

2. - 5. dubna - exercicie ve Flueli-Ranft - Klausenhof.
Každé Otec Leo Kuchař z Vídně. Přihlašte koncem ledna.

